Sprawozdanie z laboratorium: Skalowanie i Wizualizacja Danych

Laboratorium 5: MDS / nieliniowa redukcja wymiarowości

18 maja 2020

Autor: Adam Czyżewski 127198 ISWD adam.czyzewski@student.put.poznan.pl

1 Wykorzystane zbiory danych

1. Cars (http://www.cs.put.poznan.pl/ibladek/students/skaiwd/lab5/cars.csv) Opis: Zestawienie marek samochodów opisanych na 4 atrybutach.

Rozmiar: (15×4)

2. Swiss Roll (sklearn.datasets.make_swiss_roll(1600))

Opis: Wygenerowany zbiór danych.

Rozmiar: (1600×3)

3. Digits (sklearn.datasets.load_digits())

Opis: Reprezentacja graficzna ręcznie pisanych cyfr z zakres 0-9.

Rozmiar: (1797×64)

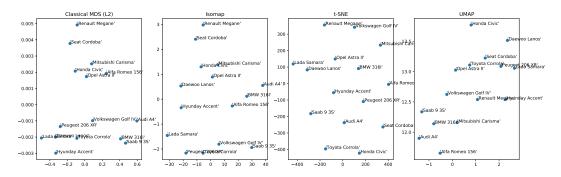
2 Wykorzystane algorytmy

- 1. Metric MDS (własna implementacja oparata na metodzie PCA)
- 2. Isomap (sklearn.manifold.Isomap)
- 3. t-SNE (sklearn.manifold.TSNE)
- 4. UMAP (https://github.com/lmcinnes/umap)

3 Wyniki

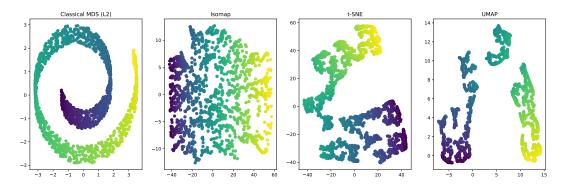
3.1 Domyślne parametry

3.1.1 Cars

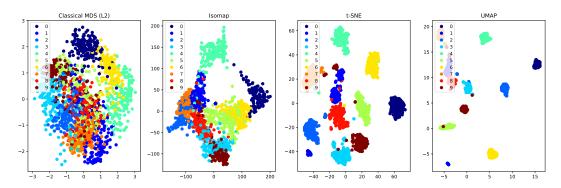
Rysunek 1: Wynik działania wszystkich metod na zbiorze Cars

3.1.2 Swiss roll

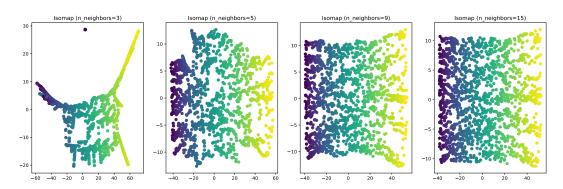
Rysunek 2: Wynik działania wszystkich metod na zbiorze $Swiss\ roll$

3.1.3 Digits

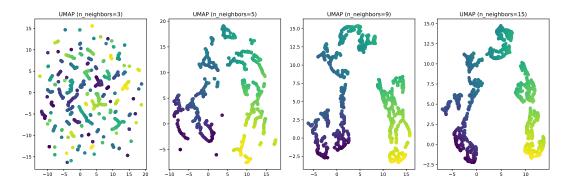

Rysunek 3: Wynik działania wszystkich metod na zbiorze Digits

3.2 Tuning parameterów na zbiorze Swiss roll

Rysunek 4: Wizualizacja różnych wartości parametru n
_neighbors algorytmu Isomapna zbiorze
 $Swiss\ roll$

Rysunek 5: Wizualizacja różnych wartości parametru n_neighbors algorytmu UMAP na zbiorze $\mathit{Swiss}\ \mathit{roll}$

4 Wnioski

Kolejność prezentowania wybranych algorytmów złożyła się z ich możliwościami (rosnąco). Uzyskane wnioski:

- W przypadku klasycznego MDS opartego na (PCA) wykorzystanie metryki euklidesowej sprawia, że metoda ta zachowuje się identycznie jak zastosowanie metody PCA na danych wejściowych (minimalizacja liniowych odległości pokrywa się z maksymalizacją liniowych korelacji). Przedstawione wykresy zastosowania tej metody na nieliniowych danych obrazują słabość tej metody. Prawdopodobnie jest możliwa poprawa wyników w przypadku zastosowania nielinowej metodą odległości (np. fold change)
- Na podstawie eksperymentów z regulacją ilości sąsiadów w algorytmach Isomap i UMAP widać różnice koncepcyjne ich działania. Isomap jako algorytm grafowy bazuje na odległościach pomiędzy punktami, a więc kiedy liczba jego sąsiadów jest na tyle mała, że nie sięga ona do innych "krawędzi" danych (w przypadku Swiss roll) to liczba ta nie wpływa znacząco na wygląd projekcji. UMAP jako algorytm opierający się również na metodach grafowych jak i elementach probabilistycznych jest wrażliwy

na zmienną liczbę sąsiadów, a im większa ona jest tym tworzone grupy są coraz bardziej jednolite i oddalone od siebie.

• Jakość algorytmów została prawdopodobnie najlepiej zobrazowana na ostatnim zbiorze (Digits). Classical MDS (jako PCA) nie był w stanie liniowo oddzielić od siebie konkretnie żadnej grupy. Isomap potrafił dość dobrze oddzielić od siebie grupy cyfr o specficznej strukturze (np. 4), lecz nadal trudniejsze przykłady (podobne do siebie, np. 1 i 7) są ze sobą nierozróżnialne. Dopiero t-SNE jest w stanie oddzielić te grupy (i podobnie jak jego następnik UMAP) praktycznie w stanie rozwiązać problem klasyfikacji, co może stanowić bardzo dobry i ciekawy przykład uczenia nienadzorowanego i możliwości tego typów algorytmów.